

# РЕАЛІЗАЦІЯ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МУЗИЧНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ У ФАХОВОМУ СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

УДК [378.091.212:78.071.2]:005.336.5  
DOI: 10.12958/2227-2747-2026-2(192)-39-46

**Білецька Марина Валентинівна,**  
кандидат педагогічних наук, доцент,  
доцент кафедри освітології та педагогіки мистецтва  
Мелітопольського державного педагогічного університету  
імені Богдана Хмельницького,  
м. Запоріжжя, Україна.  
violinchik@ukr.net  
<https://orcid.org/0000-0001-9633-5048>

**Підварко Тетяна Олексіївна,**  
старший викладач кафедри освітології та педагогіки мистецтва  
Мелітопольського державного педагогічного університету  
імені Богдана Хмельницького,  
м. Запоріжжя, Україна.  
rifusya\_@ukr.net  
<https://orcid.org/0000-0002-5768-8868>

**Для цитування:** Білецька М. В., Підварко Т. О. Реалізація терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки у фаховому становленні майбутнього вчителя музичного мистецтва. *Освіта та педагогічна наука*. 2026. № 2(192). С. 39–46. DOI: [https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2\(192\)-39-46](https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2(192)-39-46)

**References (стандарт APA):** Biletska, M. V., & Pidvarko, T. O. (2026). Realizatsiia terapevtychnoho potentsialu muzychno-instrumentalnoi pidhotovky u fakhovomu stanovlenni maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [Implementation of the Therapeutic Potential of Musical-Instrumental Training in the Professional Development of Future Music Teachers]. *Osvita ta pedahohichna nauka – Education and Pedagogical Sciences*, 2(192). 39–46. DOI: [https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2\(192\)-39-46](https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2(192)-39-46) [in Ukrainian].

**Постановка проблеми.** Сучасна соціокультурна ситуація в Україні, зумовлена тривалими кризовими станами та воєнними викликами, висуває кардинально нові вимоги до професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Сьогодні роль педагога-музиканта трансформується: він перестає бути лише транслятором культурних цінностей, перетворюючись на фахівця,

здатного забезпечувати психоемоційну стабільність і ментальне відновлення – як власне, так і своїх вихованців. Проблема фахового становлення в сучасних реаліях потребує виходу за межі традиційної мистецької парадигми та активної інтеграції знань з психології та арттерапії. Музично-інструментальна підготовка, зберігаючи вірність академічним традиціям, актуалізує свій терапевтичний

вектор як відповідь на виклики сьогодення. Спираючись на досвід попередніх наукових досліджень, вважаємо доцільним продовжувати роботу над гармонізацією змісту вищої мистецької освіти відповідно до нових соціокультурних реалій. На перший план виходить необхідність підготовки вчителів, які володіють методиками музикотерапевтичного впливу та здатні використовувати інструментальне виконавство як засіб психокорекції. Посилення уваги до саморегуляційних можливостей музикування дасть змогу молодим фахівцям здобути необхідну емоційну стійкість та опанувати дієвий інструментарій для проведення оздоровчої та стабілізаційної роботи у педагогічній практиці.

Сам процес становлення музиканта вимагає значних внутрішніх ресурсів. Якщо під час занять на інструменті не звертати уваги на терапевтичні властивості музики, це призводить до накопичення втоми та тривожності, що згодом заважає професійному розвитку. Отже, важливо впроваджувати такі підходи до навчання, де гра на інструменті допомагає студенту підтримувати психологічну рівновагу. Це передбачає не лише вивчення теорії, але й можливість для студента особисто відчувати позитивний вплив звуку, ритму та гармонії під час щоденної практики. Саме такий досвід самовідновлення через музику забезпечує майбутньому вчителю необхідну стійкість у професії.

Отже, реалізація терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки має стати фундаментом для формування нової генерації вчителів, здатних використовувати мистецтво як засіб гармонізації внутрішнього світу людини. За умов комплексного підходу професійна підготовка зможе забезпечити реальну психологічну стійкість фахівця та його готовність до ефективної діяльності в складних соціокультурних реаліях сьогодення.

**Аналіз актуальних досліджень.** Проблема фахового становлення майбутнього вчителя музичного мистецтва перебуває у центрі уваги багатьох вітчизняних науковців. Теоретико-методологічні засади мистецької освіти ґрунтовно розроблені у працях О. Ростовського (Ростовський, 2011), Г. Падалки (Падалка, 2008) та Л. Масол (Масол, 2006). Зокрема, вони акцентують увагу на цілісному підході до музичного виховання, де розвиток особистості вчителя є невід'ємним від його художньо-естетичного досвіду. Концепцію професійної самореалізації та духовного розвитку вчителя музики крізь призму мистецької діяльності досліджують О. Олексюк (Олексюк, 2015) та О. Щолокова (Щолокова, 2025). У їхніх роботах музичне виконавство трактується як засіб гармонізації внутрішнього світу фахівця.

У наукових джерелах зафіксовано, що музикотерапія розглядається як технологія, здатна впливати на психоемоційний стан та зберігати здоров'я в освітньому контексті. Зокрема, В. Городиська аналізує музикотерапію як естетотерапевтичну технологію, що сприяє корекції психофізичного стану в освітньому процесі (Городиська, 2021). Р. Добровольська досліджує музичну терапію як здоров'язбережувальну технологію, що створює умови для психоемоційної саморегуляції в освітньому просторі (Добровольська, 2023).

С. Бакай та О. Мкртічян описують використання музикотерапії та вокалотерапії в педагогічному процесі як засіб впливу на психофізіологічні й емоційні аспекти студентів (Бакай & Мкртічян, 2011). Специфіку музично-інструментальної підготовки та її вплив на психологічну готовність до професійної діяльності висвітлено у працях В. Черкасова. Він доводить, що інструментальне виконавство сприяє мобілізації

інтелектуальних та емоційних ресурсів студента (Черкасов, 2014).

**Мета статті** полягає в теоретичному обґрунтуванні та розкритті практичних механізмів реалізації терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки як стратегічного ресурсу фахового становлення майбутнього вчителя музичного мистецтва.

**Методологія та методи дослідження.** Методологічною основою дослідження є гуманістичний, компетентнісний та системний підходи, що передбачають розгляд музично-інструментальної підготовки як цілісного процесу професійного й особистісного становлення майбутнього вчителя музичного мистецтва. У процесі дослідження використано такі методи, як аналіз і узагальнення наукових джерел з проблем професійної підготовки та музикотерапії; порівняння й систематизація теоретичних положень; педагогічне спостереження за процесом інструментальної підготовки студентів; бесіди та рефлексивні опитування; узагальнення власного педагогічного досвіду. Застосування зазначених методів дало змогу обґрунтувати доцільність інтеграції терапевтичного складника в систему музично-інструментальної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Реалізація терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва в сучасних умовах є складним, багаторівневим процесом, що вимагає фундаментального перегляду традиційних методик викладання у вищій школі. У центрі цієї трансформації стоїть нове розуміння музичного інструмента: він перестає сприйматися як суто механічний засіб відтворення звукових сигналів і стає складним психофізіологічним резонатором, здатним гармонізувати внутрішній

світ особистості. Наукове підґрунтя такого підходу знаходимо у працях Н. Кравцової та А. Дудіної, які розглядають музикотерапевтичні технології у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва як психічний, динамічний і комплексний процес, що ґрунтується на взаємному впливі партнерів на підсвідомому рівні. У межах цієї взаємодії відбуваються формування та розвиток нових музично-художніх уявлень особистості, які раніше не були їй властиві, що суттєво розширює можливості музично-інструментальної підготовки як засобу глибинного особистісного зростання (Кравцова & Дудіна, 2025).

На початковому етапі фахового становлення ключовим є перехід від автоматизму до «усвідомленого музикування», де студент починає відстежувати власний тілесний та емоційний відгук на кожний акт звуковидобування. Це дає змогу перетворити щоденні багатогодинні вправи з виснажливої праці на акт глибокого психологічного самовідновлення. Такий підхід допомагає заспокоїтися, нормалізує дихання й серцевий ритм, що зменшує тривожність студентів у період іспитів і виступів.

Важливою умовою розкриття цього потенціалу є докорінна зміна парадигми взаємодії у тріаді «викладач – студент – музичний інструмент». Варто поступово замінювати суворий контроль над технічними деталями на рівноправну співпрацю. Це допоможе поєднати якісну роботу з живим спілкуванням. У такому середовищі пріоритетом стає не лише віртуозність, але й пошук емоційного комфорту студента. Музичні твори тепер можна підбирати індивідуально, щоб допомогти студенту впоратися зі стресом чи внутрішніми конфліктами. Характер музики (її настрій та звучання) допомагає вирівняти емоційний стан. Завдяки цьому заняття гри на інструментах стають схожими на терапію, де музика

замінює слова й допомагає відкрити глибинні почуття.

У контексті організації освітнього процесу у закладах вищої мистецької освіти важливими є наукові напрацювання Е. Куцин, яка виокремлює педагогічні умови ефективного формування арттерапевтичної компетентності майбутніх учителів музики. До них дослідниця відносить організацію музично-творчої діяльності студентів-музикантів на основі задачної технології; діалогізацію процесу формування арттерапевтичної компетентності; забезпечення рефлексивно-позиційного самовизначення майбутнього вчителя музики у професійно-творчій діяльності. Сукупна реалізація цих умов створює цілісний освітній простір, у межах якого музично-інструментальна підготовка набуває виразної терапевтичної спрямованості (Куцин, 2020).

Подальше розширення терапевтичного складника підготовки відбувається через активне впровадження імпровізаційних практик. На відміну від суворого академічного виконавства, вільна імпровізація знімає ментальні затиски та страх перед «помилкою», що є фундаментом для розвитку творчої впевненості. У цьому процесі мистецтво виконує емоційно-регулятивну функцію: через музику студент може зняти напруження й трансформувати негативні переживання у творчий результат. Такий досвід формує навичку емоційного самоочищення, яка в майбутній педагогічній діяльності виступатиме надійним щитом проти професійного вигорання. Більше того, розвиток особистої чутливості до звуку стимулює емпатію – педагог, який відчув цілющу силу власного інструмента, здатен тонше вловлювати психоемоційні стани своїх учнів та оперативно реагувати на них засобами мистецтва.

Застосування здоров'язбережувальних технологій, зокрема арттерапії, на

уроках музичного мистецтва є необхідним і актуальним, особливо для дітей з особливими освітніми потребами. Це допомагає звільнити їх від емоційної напруги, формувати творчу, гармонійну і здорову особистість, запобігає перевтомі й підвищує продуктивність діяльності (Бурназова & Костевич, 2020).

Окрім індивідуальної роботи, критично важливим є залучення колективних форм музикування, таких як ансамблі чи оркестри, що створюють унікальний простір соціальної підтримки. Спільна гра вимагає синхронізації психофізіологічних ритмів усіх учасників, що сприяє подоланню відчуття ізоляції та розвитку соціальної адаптивності. Для майбутнього вчителя це є безцінною практикою засвоєння групової динаміки. Використання інструмента як комунікативного «мосту» дає змогу встановлювати довірливий контакт навіть у складних педагогічних ситуаціях, зокрема в інклюзивних класах чи в роботі з дітьми, що мають мовленнєві бар'єри. Таким чином, вчитель трансформується з простого транслятора знань у фахівця-фасилітатора, здатного гармонізувати колектив через спільне творче переживання.

Особливого наукового та етичного значення в контексті сьогодення набуває реабілітаційна спрямованість підготовки в умовах подолання наслідків воєнної травми. Для українського студентства музика часто стає єдиним доступним способом опрацювання гніву, болю та невизначеності. Реалізація терапевтичного потенціалу в цьому напрямі потребує добору творів, які мають сильний емоційний вплив і допомагають безпечно вивільнити накопичені переживання та зменшити ризик посттравматичних розладів. Цей аспект фахового становлення має виражений гуманістичний характер: вчитель, який пройшов

шлях власного зцілення через інструмент, набуває унікальної компетенції «провідника світла», навчаючи учнів знаходити внутрішню опору в мистецтві навіть у найтемніші часи.

Сучасна модель підготовки має також передбачати використання сучасних технологій, зокрема програм для аналізу звуку та спеціальних цифрових інструментів. Це дає можливість студенту наочно побачити результати своєї роботи, краще зрозуміти власне звучання та відчувати впевненість у своїх професійних уміннях. Майбутній учитель має сприймати музичний інструмент не лише як засіб виконання мелодій, але й як потужний спосіб впливу на емоційний стан людини. Такий підхід підвищує значущість професії вчителя музичного мистецтва та її авторитет у суспільстві.

На завершення варто підкреслити, що терапевтична орієнтація навчання жодним чином не суперечить принципам високої виконавської якості. Навпаки, позбавлення психологічних бар'єрів та покращення загального самопочуття безпосередньо впливають на художню виразність, глибину трактовки та технічну впевненість виконання. Усвідомлення вчителем своєї місії як цілителя людських душ надає процесу навчання вищого сенсу, перетворюючи фахову діяльність на справжнє служіння. Послідовне використання оздоровчих можливостей музично-інструментальної підготовки допомагає сформувати вчителя нового типу – культурного лідера й творчого педагога, який уміє перетворювати освітній простір на середовище здоров'я, гармонії та внутрішньої стійкості.

**Висновки та перспективи подальших досліджень.** Узагальнюючи викладене, зазначимо, що реалізація терапевтичного потенціалу інструментальної

підготовки є невід'ємною частиною становлення сучасного вчителя музики. Традиційна модель мистецької освіти, зосереджена на техніці виконання, сьогодні потребує доповнення арттерапевтичними підходами. Це дає змогу розглядати гру на інструменті як механізм саморегуляції, що забезпечує психоемоційну стабільність та професійну стійкість майбутнього педагога.

Впровадження технік усвідомленого музикування та вільної імпровізації трансформує виконавську діяльність: з академічного обов'язку вона стає інструментом самовідновлення. Терапевтичний ефект досягається через гармонізацію емоційного стану та подолання психологічних затискачів. При цьому «оздоровча» спрямованість не знижує виконавські стандарти, а навпаки – збагачує художню інтерпретацію через глибше особистісне проживання матеріалу.

Розвиток терапевтичного потенціалу має двовекторний характер: він сприяє ментальному здоров'ю самого студента та формує його готовність використовувати музику для реабілітації учнів. Учитель, який опанував такі методики, набуває статусу фахівця-фасилітатора, здатного працювати в інклюзивному середовищі та надавати психологічну підтримку дітям з травматичним досвідом.

Отже, модернізація змісту підготовки через її терапевтичні можливості є стратегічним кроком для мистецької освіти України. Це дає змогу підготувати вчителя нового типу – митця-педагога, який сприймає музику як засіб збереження цілісності людської особистості. Подальший розвиток пов'язаний з розробленням методичних посібників, звукотерапевтичних вправ та вивченням впливу цифрових технологій на ефективність музикування.

## Література

1. Бакай С., Мкртчян О. Музикотерапія та вокалотерапія у сучасному педагогічному процесі. *Науковий часопис Національний педагогічний університет імені М. Драгоманова. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики*. 2011. Вип. 14 (24). С. 13–16.
2. Бурназова В., Костевич О. Арттерапевтичні методи в роботі вчителя музичного мистецтва. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2020. № 22. С. 108–118. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2020.22.222003>
3. Городиська В. Застосування музикотерапії в сучасних закладах дошкільної освіти. *Педагогічні науки: теорія та практика*. 2021. Т. 2. № 1. С. 69–75. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-4360-2021-1-2-10>
4. Добровольська Р. Музична терапія як здоров'язбережувальна технологія в освіті: український досвід. *Інклюзія і суспільство*. 2023. Вип. 3. С. 27–32. DOI: <https://doi.org/10.32782/2787-5137-2023-3-4>
5. Духовність особистості в системі мистецької освіти : зб. пр. наук. шк. д-ра пед. наук, проф. О. Олексюк. Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2015. 192 с.
6. Кравцова Н., Дудіна А. Роль музикотерапевтичних технологій в підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва. *Українське мистецтво у світовому культурному просторі: історія, сучасність та перспективи розвитку : збірник наукових праць*. Вінниця : ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2025. С. 218–202. DOI: <https://doi.org/10.31652/978-617-UAWCS-2025.55>
7. Куцин Е. Педагогічні умови формування арт-терапевтичної компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2020. № 1(21). С. 97–105. DOI: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(21\).2020.210229](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(21).2020.210229)
8. Масол Л. Загальна мистецька освіта: теорія і практика : монографія. Київ : Промінь, 2006. 432 с.

9. Падалка Г. Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) : монографія. Київ : Освіта України, 2008. 274 с.
10. Ростовський О. Теорія і методика музичної освіти : навч.-метод. посібник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2011. 640 с.
11. Черкасов В. Теорія і методика музичної освіти : навчальний посібник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2014. 472 с.
12. Щолокова О. Основні напрямки професійної інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. *Мистецтво в культурі сучасності: теорія та практика навчання*. 2025. Вип. 5. С. 10–17. DOI: [https://doi.org/10.31652/3041-1017-2025\(5-1\)-01](https://doi.org/10.31652/3041-1017-2025(5-1)-01)

## References

1. Bakai, S., & Mkrtychian, O. (2011). Muzykoterapiia ta vokaloterapiia u suchasnomu pedahohichnomu protsesi [Music therapy and vocal therapy in the modern pedagogical process]. *Naukovyi chasopys Natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni M. Drahomanova. Seriiia 16. Tvorcha osobystist uchytelia: problemy teorii i praktyky – Scientific journal National Pedagogical Dragomanov University. Series 16. The creative personality of the teacher: problems of theory and practice, 14(24)*, 13–16.
2. Burnazova, V., & Kostevych, O. (2020). Art-terapevtychni metody v roboti vchytelia muzychnoho mystetstva [Art-therapeutic methods in the work of a music teacher]. *Estetyka i etyka pedahohichnoi dii – Aesthetics and Ethics of Pedagogical Action, (22)*, 108–118. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2020.22.222003> [in Ukrainian].
3. Horodyska, V. (2021). Zastosuvannia muzykoterapii v suchasnykh zakladakh doshkilnoi osvity [Application of music therapy in modern pre-school education institutions]. *Pedahohichni nauky: teoriia ta praktyka – Pedagogical Sciences: Theory and Practice, 2(1)*, 69–75. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-4360-2021-1-2-10> [in Ukrainian].
4. Dobrovolska, R. (2023). Muzychna terapia yak zdoroviazberezhuvalna tekhnolohiia v osviti:

Ukrainskyi dosvid [Music therapy as a health-preserving technology in education: Ukrainian experience]. *Inkluziia i suspilstvo – Inclusion and Society*, (3), 27–32. DOI: <https://doi.org/10.32782/2787-5137-2023-3-4> [in Ukrainian].

5. Oleksiuk, O. (Ed.). (2015). *Dukhovnist osobystosti v systemi mystetskoï osvity* [Spirituality of personality in the system of arts education]. Kyiv : Borys Hrinchenko Kyiv University [in Ukrainian].

6. Kravtsova, N., & Dudina, A. (2025). Rol muzykoterapevtychnykh tekhnolohii v pidhotovtsi maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [The role of music therapy technologies in the preparation of future music teachers]. *Ukrainske mystetstvo u svitovomu kulturnomu prostori: istoriia, suchasnist ta perspektyvy rozvytku – Ukrainian Art in the World Cultural Space: History, Modernity and Development Prospects*. (pp. 218–222). Vinnytsia: VDPU im. M. Kotsiubynskoho. DOI: <https://doi.org/10.31652/978-617-UAWCS-2025.55> [in Ukrainian].

7. Kutsyn, E. (2020). Pedahohichni umovy formuvannia art-terapevtychnoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [Pedagogical conditions for the formation of art-therapeutic competence of the future music teacher]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia – Problems of Modern Teacher Training*, 1(21), 97–105. DOI: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(21\).2020.210229](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(21).2020.210229) [in Ukrainian].

8. Masol, L. (2006). *Zahalna mystetska osvita: teoriia i praktyka* [General arts education: theory and practice]. Kyiv : Promin [in Ukrainian].

9. Padalka, H. (2008). *Pedahohika mystetstva (teoriia i metodyka vykladannia mystetskykh dystsyplin)* [Pedagogy of art (theory and methodology of teaching art disciplines)]. Kyiv : Osvita Ukrainy [in Ukrainian].

10. Rostovskyi, O. (2011). *Teoriia i metodyka muzychnoi osvity* [Theory and methodology of music education]. Ternopil : Navchalna knyha – Bohdan [in Ukrainian].

11. Cherkasov, V. (2014). *Teoriia i metodyka muzychnoi osvity* [Theory and methodology of music education]. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan [in Ukrainian].

12. Shchholokova, O. (2025). *Osnovni napriamky profesiinoï instrumentalno-vykonavskoi pidhotovky maibutnykh uchyteliv muzychnoho mystetstva* [The main directions of professional instrumental and performing training of future music teachers]. *Mystetstvo v kulturi suchasnosti: teoriia ta praktyka navchannia – Art in the Culture of Modernity: Theory and Practice of Teaching*, (5), 10–17. DOI: [https://doi.org/10.31652/3041-1017-2025\(5-1\)-01](https://doi.org/10.31652/3041-1017-2025(5-1)-01) [in Ukrainian].

\*\*\*

### **Білецька М. В., Підварко Т. О. Реалізація терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки у фаховому становленні майбутнього вчителя музичного мистецтва**

У статті представлено теоретичне обґрунтування та розкрито практичні механізми реалізації терапевтичного потенціалу музично-інструментальної підготовки як стратегічного ресурсу фахового становлення майбутнього вчителя музичного мистецтва. Актуальність порушеної проблематики зумовлена потребою модернізації мистецької освіти в умовах сучасних соціокультурних викликів, що вимагають від педагога не лише високої виконавської майстерності, але й здатності забезпечувати психоемоційну підтримку учнів. На основі аналізу наукових праць з питань мистецької педагогіки та музикотерапії доведено, що традиційна модель інструментальної підготовки потребує доповнення арттерапевтичними підходами, спрямованими на формування психологічної стійкості та професійної резильєнтності майбутнього фахівця.

У межах викладеного матеріалу висвітлено роль усвідомленого музикування, імпровізаційних практик, колективних форм виконавства та здоров'язбережувальних технологій у процесі професійного становлення студента-музиканта. Обґрунтовано доцільність переосмислення взаємодії у тріаді «викладач – студент – музичний

інструмент» як простору педагогічної співпраці та емоційної гармонізації. Доведено, що інтеграція терапевтичного складника в систему підготовки не суперечить принципам академічної виконавської школи, а, навпаки, поглиблює художню інтерпретацію та сприяє подоланню професійного вигорання. Подальші наукові пошуки пов'язані з розробленням методичних рекомендацій щодо впровадження звукотерапевтичних вправ і цифрових технологій у практику інструментального навчання.

*Ключові слова:* музично-інструментальна підготовка, вчитель музичного мистецтва, терапевтичний потенціал, саморегуляція, артпедагогіка, професійне становлення, музикотерапія, психологічна стійкість.

**Biletska M. B., Pidvarko T. O.  
Implementation of the Therapeutic  
Potential of Musical-Instrumental  
Training in the Professional Development  
of Future Music Teachers**

The article provides a theoretical substantiation and reveals the practical mechanisms for implementing the therapeutic potential of musical-instrumental training as a strategic resource for the professional development of future music teachers. The relevance of the addressed issues is driven by the need to modernize arts education in the context of contemporary socio-cultural challenges, which require educators to possess

not only high-performance mastery but also the ability to provide psycho-emotional support to students. Based on the analysis of scholarly works on arts pedagogy and music therapy, it is demonstrated that the traditional model of instrumental training requires supplementation with art-therapeutic approaches aimed at developing psychological stability and professional resilience in future specialists.

The presented material highlights the role of mindful music-making, improvisational practices, collective performance forms, and health-preserving technologies in the process of a student-musician's professional formation. The expediency of reimagining the interaction within the "teacher – student – musical instrument" triad as a space for pedagogical cooperation and emotional harmonization is substantiated. It is established that integrating a therapeutic component into the training system does not contradict the principles of the academic performance school; on the contrary, it deepens artistic interpretation and helps prevent professional burnout. Further academic pursuits are linked to the development of methodological recommendations for implementing sound-therapeutic exercises and digital technologies into instrumental learning practices.

*Key words:* musical-instrumental training, music teacher, therapeutic potential, self-regulation, art pedagogy, professional development, music therapy, psychological resilience.

Creative Commons Attribution 4.0  
International (CC BY 4.0)



Дата першого надходження статті до видання: 26.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 03.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 31.05.2026